

bönorna

nu har jag suttit med
tusende bönor
i händerna

skakat händerna
lyssnat i monaders vandringar
kastat ut bönor i markhäg
läst orden

så många ögon

vindarna kupade jordar om
såg bönorna spricka finna fäste

regnen föll vida omfamnande

i väntan slöt jag ögonen

upplevde inre vecklas ut
ur marker steg hjärtblad
fler blad vaknade
slingrade sig med solen

slinga vacker i strömlinje av kraft

såg vita blommor segla himlar
så öppnade jag händer
bönorna var kvar
jag har knackat dem alla

stenar steg ur lade dessa i ringar

i väntan slöt jag ögonen upplevde inre glöda i stenars ring vaknade glöd steg in i glöden den brändes ej
upplevde stenar värmas slå ut sina blad så slöt de åter bladen

nu har jag suttit med
tusende stenar
i händerna

skakat händerna
lyssnat i monaders vandringar
kastat ut stenar i markhäggn
läst orden

så många ögon

vindarna kupade jordar om
såg stenar spricka finna fäste

regnen föll vida omfamnande

i väntan slöt jag ögonen

upplevde inre vecklas ut
ur marker steg hjärtblad
fler blad vaknade
slingrade sig med solen

slinga vacker i strömlinje av kraft

såg vita blommor segla himlar
så öppnade jag händer
stenarna var kvar
jag har knackat dem alla

ur stenar steg grus blev sand
sandkorn
med vassrör blåste jag sanden
färgades av livsfärger
fötter suddade fnysande ut mönstren

vandrade stigen
platsen

sträckte händerna höga
ur marken steg hjärtblad
fler blad vaknade slingrade sig med solen

slinga vacker i strömlinje

bad regn fallaströmma
mina ögon tårades

upptäckte

detta

är inte en dröm

ty stenarna slog ut bladen jag sitter i en ring av blommor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten